

Szerkesztőség és kiadó hivatal
S. échenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szelemi részét illető
minden közlemények ideintéendők.

Bérmegtelen levelek csak ismert kizsáktól
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben bázhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábspeticor egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábspeticorért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában foglalt
újbonás sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Szerda, augusztus 31.

169. szám.

A helyzet illusztrálására.

(T.) Mivel hogy háborút jövendölök,
nem akarok jó próféta lenni: de nagyon
háborúra áll az idő. A hatalmak békés
biztatásai és kilátásai a dolgok állásával
szemben mit sem érnek. Háborúra gon-
dol valamennyi, fel van fegyverkezve, el-
van rá készülve valamennyi. A dolog
még csirájában van, de ez valódi háboru
csira; a felhő még távol a láthatár sze-
gélyén sötétlik, de ez valódi vihar felhő.
Am tekintsünk a kulisszák mögé. Holmi
dekorációkra, csalóka színezésekre, vé-
leményadásokra, és más e féle lírur lá-
rumra semmit nem adván, a meztelen va-
lóságot vegyük kritika alá:

Oroszország elüldözi Battenberg Sán-
dort, mert nem neki való; nem ismeri
el a szobranjét, mert nem neki való;
nem ismeri el a szobranje által választ-
tott fejedelmet, nem tudom a nevért mert
nem neki való; és a megválasztott nem
is fogadja el a bolgár trónt, mert az
orosszal szembezállni nem mer. Kérik
a muszka cárt, hogy ő javasoljon feje-
delmet, a mit a muszka csár meg is
tesz, és javasolja a mingreliai herceget.
Erre meg Bulgária mondja hogy nem
neki való. Es a dolog ennyiben marad.
Fejedelem nincs. Ideiglenes kormány kór-
mányozza Bulgáriát, és van izgatott ál-
lapot, mint amilyen az ideiglenes és bi-
zonytalan szokott lenni.

Ez alatt a bolgárok egyre kérik
Európától a fejedelmet és Európa egyre
a muszka cárra, a muszka csár egyre
a mingreliai here egre mutat, s izgatot-
tan színelve az egykedvűséget bosszantó
és fenyegető hidegséggel mondja: mi
várhatunk!

A bolgárok most a portához folya-
modnak, a porta Európához folyamodik,
Európa a cárra, a csár a mingreliai
hercegre mutat: mi várhatunk!

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Serge Labieff.

— Elbeszélés. —

Irta: VEZELAY RUDOLF.

— Faites vos jeux messieurs! szolt
a bankadó segédje keservés hangon.
Mindenki eléje tette tételét. A marquis,
miután pillantást vetett az asztalra, épen
mondani akarta a rendes kifejezést.

— Rien ne va plus!
— Száz Lajos aranyat tartok — szolt
egy hang,

— A bankár kiosztotta a kártyát és vesz-
tett. Odafordult azta, a ki az előbbi szava-
kat mondta:

— On a, Labieff szolt. Azután moso-
lyogva folytatta:

— Ime, — a szerencse kezd visszatérni
öshöz.

Ez könnyedén vonogatta vállait.
— Ideje is volna már — dörmögte ma-
gában.

A közben a croupier egész maroknyi já-
tékpénzt szedett össze és osztogatott szíjjel
jobb-ra-balra.

A játékosok oszlani kezdtek, némelyek
el is hagyták a termet. A száz Lajos-arany-
nak megfelelő négy darab ezer frankos bank-
jegy az asztalon maradt.

— A bankár még kétszer osztott és
mindkétzer veszett.

Az a kit Labieffnek hívtak, nem akarta
visszavonni tételét.

A marquis habozott egy pillanatig, az-
tán a croupierhez fordult.

— Mennyi van az asztalon?
— Ez hirtelen tekintetett vetett a zöld sző-
nyegre és így felelt:

— Ezeröttszáz Lajos-arany.
— Tartom tehát még most egyszer.
Kiosztotta a kártyákat és vesztett.
— Csakugyan — szolt mosolyogva — a
kártya-szerencse nem nagyon kedvez ma ne-

A dolog egy cseppet sem kedves
Európára és lázító Bulgáriára nézve, de
van egy berlini szerződés, a mely a bol-
gár uniót nem ismeri, uniósz szobranjét
nem ismer, sem pedig uniósz szobranje
által választott kormányt nem ismer, a
mely szerződés a bulgáriai állapotokat
törvényteleneknek mondja, és törvénye-
seket követel. Es a világon egyetlen
egy ember sincs, aki megtudná mondani
hogy ehez a törvényes állapothoz mely
oldalról kellene hozzá fogni. S ime ott
áll Bulgária szekere megfenekletten a po-
csolya közepén, a lovak ki vannak be-
lőle fogva, a kocsis csak olyan napszá-
mos féle a ki nem tudja mihez kezdjen,
gazda nincs, parancsoló nincs, se előre
se hátra! Quid hoc.

Az emberek nézik, bámulják a meg-
feneklett szekeret, de nem segít senki.
Egyik ezt tanácsolja a másik azt, de a
a tanács nem emeli ki a szekeret. Orosz-
ország ott áll töltött puskával az egyik
oldalán, Ausztria Magyarország a másik
oldalán és egymást lesi: mer-e hozzá
nyulni valamelyik?

Es az idő mulik. A szekér nem moz-
dul, és Európa kezd hozzászokni, hogy
ott lássa azt a pocsolóban. Ez alatt a
szekér tulajdonosai lótnak futnak, mert
eső is jöhet, szél is fújhat, a portéka
megázhatik, megromolhatik, könnyen veszi
a dolgot Európa, de nagy baj ám annak
akit illet.

Megint napok mulnak, megint hetek
mulnak: semmi, semmi! De egyszerre
csak, a világ nagy meglepetésére össze-
ül a szobranje, a törvénytelen. Hozzák
a lovakat vissza a szekérhez, hátha most
ki húzák? Muszkaország mosolyog, Tör-
ökország meg van ijedve és figyelmezteti
a regenseket, hogy a szobranjéval
fejedelmet ne választassanak valahogy.
Ezek pedig oda se néznek most semmi-
nek, ode se hallgatnak ijesztésnek, fe-

nyegetésnek, mintha siketnémák vo'ná-
nak, csak vezetik a lovakat a szekérhez
vissza. Vagy megbolondultak, vagy va-
lami örögi mesterségre tettek szert, de
ugy látszik, el vannak határozva. Mit
álmódhattak vajjon?

Oroszország úgy néz, hogy majd ki-
dülled a szeme és szorítja a puskát:
hátha ez az Ausztria-Magyarország akar
valamit? Hiszen merjen hozzá nyulni.
Ausztria-Magyarország pedig iszonyuan
ártatlan képet vág, megse mocozzan, pedig
ugy esik, pedig ugy csiklandozza a nevetés
hogy majd ki reped. Egy egy titkos pillan-
tást vált angolgal, olasszal, és harapja
a szája szélét tovább. A német farizeus-
kodik és szemöldökeit ráncsolja, a fran-
czia meg csak a németet vigyázza: He-
kuba neki a többi.

Mi lesz? Mi lesz?
A lovak be vannak fogva, de hát
hol a gazda?

A törvénytelen szobranjének se török
se muszka, hanem: Éljen Koburg Fer-
dinánd fejedelem! (Nota bene: sárge
fekete színóros osztrák magyar generális.)

A muszka kezében remeg a fegyver
és nézi Ausztria-Magyarországot hogy
majd kidülled a szeme, de ez mereven
áll mint a szobor. Angol, olasz mosolyog;
francziának németen a szeme. „Ha csak
az kell, — gondolja a német, — csinál-
lok én pofát hogy taposolj néki: Elég
lesz oda Ausztria-Magyarország, angol,
olasz.“

No de csak nem vállalja el Koburg?
Még az kellene! Persze hogy nem! Amig
a csár szavát nem hallja. Nos mit mon-
dott a csár? Nem kell Koburg! Tehát
vége? Mind-nenek! Az az hogy
Ha a szemem nem esd: ott megy Ko-
burg? Hova? Bulgáriának tart. Lehe-
tetlen!

A muszka szorítja a puskát és neki
fordítja csövét Ausztria-Magyarországnak:

Lövök: Ne bolondozzál! Meccsáltál te
. Ugyan ugyan! Nem hallod
hogy kiabálok utána: Hej! Öcsém!
Gyere vissza! Nem jól mégy! Még baj
lesz a dologból! . . . Adta fattya, nem
áll meg

Ott a gazda a szekeren! Gyü te!
Kiann a szekér a pocsolóyából.

Muszka ámul-bámul; Ausztria Ma-
gyarország rettentően harapja a szája-
szélét és a berlini tipparancsolatot emle-
geti; angol olasz a hasát fogja; franczia
a németet nézi a ki prüszköl: Helf Gott!
Kriszti Gott! Kriszti Gott! Számer Bru-
der? Bisz in Ewigkeit! Amen! — Ezek
aztán jól adják!

Muszka: Ausztria-Magyarország!
Ausztria-M. Nos?
Muszka: Ha igaz ember vagy,
kapaszkodjunk a szekérbe és húzzuk visz-
sza a pocsolóyába.

Ausztria-M. Igaz ember vagyok,
hanem a vélemények lehetnek eltérők. . .

Muszka: Megeszlál
Ausztria-M: Az idő fogja megm-
mutatni. En mindenre kész vagyok.

Muszka: Hát húzzuk vissza a sze-
keret.

Ausztria-M: Ahoz Európa bele-
egyeződése kívántatik.

Muszka: A német már adja.

Ausztria-M: Az csak a német.

Muszka: Hát én vissza húzom
magam. —
Ausztria-M: Ha Európa megen-
gedi

Eddig vagyunk. És mert Tisza
Kálmán az országgyűlés előtt Kálnoky
a delegációk előtt kijelentették hogy:
Orosz beavatkozást Bulgária ügyeibe
meg nem tűrnek, akar engedni Európa
akár nem

Ha meg a török beleavatkozik, még
jobban elront mindent. Most tessék kom-
binálni!

kem. Es pénztárczáját a croupiernek odadobva
így szolt:

— Fizess Péter.

Régi magasrangú tiszt, körül-belül öven
éves korban, Lacitt marquis éjjeleit napjait a
körben töltötte és minthogy soha sem beszá-
kozott be egészen a játékba, nem csak meg-
tartotta rengeteg vagyonát, hanem jelentéke-
nyen szaporította, azon tíz év alatt, mely
idő alatt játszott.

Felkelt és karon fogta Labieffet.
— Az ember majd megfullad itt, nem
jön?

— Hová?
— Tegyük a boulevard körül sétát. —
Ez kissé szórakoztatni fog minket, azután
hozzákezdhetünk ismét a játékhoz.

— Nem sétálók, elvagyok fáradva, in-
kább megvárom itt.

Most az előszobában voltak.
— A mint tetszik — szolt a marquis.

Barátságos mozdulattal inett a fiatal
embertnek, felvette kalapját és felöltőjét,
melyet egy inas felsejtett reá adni, azután
kiment.

Serge Labieff, nyulánk, harmincz éves
legény volt. — Tétlen életet élt és épen
mint a marquis, minden idejét a körben töl-
tötte.

Nagy vagyonnal kellett birnia, mert
nagyban játszott és nem sokat látzott tör-
rödni veszteségeivel, melyek pedig elég óriásiak
voltak.

Semmi nevezetes dolgot nem tudtak
róla, csak azt, hogy orosz, s ezt arca és neve
is mutatták.

Némelyek azt állították, hogy elveri
vagyonát, és hogy vagy egyik vagy másik
napon teljesen tönkre lesz téve.

Mások azt bizonyították, hogy törvény-
telen fia egy európai uralkodónak, ék hogy
bizonyos követség annyi pénzt bocsát
rendelkezésére, — a mennyit csak el tud
kötteni.

De tényleg ezek az állítások mind csak

feltevéssek voltak, mert közelebbről senki sem
ismerte és soha sem hívta meg a kör egyet-
len tagját sem magához, Hausmann utcai
kis földszinti lakásába.

Minthogy azonban Serge nagyon előke-
lően, fényűzően élt és szebei mindég tömve
voltak, úgy tekintették mint a kör egyik igen
tekinthetős tagját és mindenki boldognak
érezhette magát, — ha barátai között szá-
mithatta.

A marquis elhagyva Serge Labieff a
salonok felé indult és kiállott egyiknek az
erkélyére.

Este volt, hideg téli este. Tavol lát-
szott a boulevard kopasz fáival. A járdák
fényltek az e-től és visszaveték a gáz vi-
lágát.

Szemben a Neapolitain kávéház lámpái
oszlatták el a homályt. Lomha társas kocsi
dübörögtek át a kövezeten, félig láthatatlan-
ul a sötétségben.

Serge nézte azt a Párist, mely életének
egzebb részét elvette tőle, és most tönkre
is tette vagyonilag.

Ez este a fiatal ember egy téten el-
játszta két darab ezres bankjegyet.

A sors ugy ekkor, hogy ismét vissza-
nyert néhány száz Lajos-aranyat. De mi volt
ez? Elég néhány napi, néhány heti életre, ha
a szerencsétlenség nem üldözi nagyon, azután
a nyomor várakozik rá.

Volt ugyan néhány távoli rokona, de
messze, nagyon távol laktak, aztán meg any-
nyi ideje nem hallottak róla.

Összeráncolta homlokát. Révedező tekin-
tetel követta az utczán járó kelőket, kik
gyorsan haladtak feltűrt gallérral.

— Visszagondolt haszontalanul letelt
éveire, melveknak már visszapótolhatatlanul
örökre végük van. Mire használta fel ifjusá-
gát esztét, erejét?

Irgyelte most a munkás, dolgozni képes
embereket, ő, aki nem tudott dolgozni.

Irgyelte azokat az embereket, — a
kiknek nejük, gyermekeik voltak, ő, kinek

nem volt családja, a kit nem szeretett nő
igazán.

Ezek a gondolatok üdözték. — Sem-
miféle kereset módot nem ismert, ő, a ki igá-
zán ismerte azt az életet amit párizsinak
beveznek.

Az igaz, az ünzetlen szerelmet se is-
merte. — Egyetlen nő sem hagyott az ő
szívében maradandó emléket . . . de mégis
egy kép folytonos álthatatossággal jött szem-
mei elé.

Sergének szokása volt a Riche-kávé-
házban reggelizni. — Innen mindennap
ugyanazon órában kijött és egyenesen a kör-
be ment.

A boulevard mentén találkozni szokott
a munkásnők csoportjával, azzal a kóbor le-
ány- és asszony- sereggel, mely felhasználja
reggeli után szünidejét arra, hogy a boule-
vardon csatangoljon, kaczerkódjék a férfiak-
kal és éhes tekinteteket veszen az ékszerbol-
tok kirakatára.

Egy napon, amint Serge egyik éksze-
részt hozta volt és onnan drága gyémánt
gyűrűt vásárolt valamelyik színészű részére,
a kirakat előtt állva észrevett egy leányt,
kicsi tizenöt-tizenhat éves gyermeket, ked-
ves arccsal, nagy ártatlan szemekkel és
piczi piros ajkakkal.

Karongfogva állott ott két társnőjével, a kik,
munkásnők voltak, épen ugy, mint ő; mikor
Serge eltávozott az ékszer boltból, az éksze-
részt kikísérte, a leányok hosszú irigy tekin-
tetet vetettek rá.

Azóta gyakran találta, a nélkül, hogy
kereste volna. Egy napon belépett látta egyik
Helder-utcai nagy divatkereskedésbe.

Lassan, lassan annyiszor találkoztak,
hogy megszokta őt látni és ezután valahány-
szor kilépett a kávéházból, mindannyiszor
kutató tekintetel vetett a környékre és a tö-
megre, mely a boulevardon hullámozott, ku-
tatta, hogy nem látja e azt a kis leányt.

Ha nem látta, akkor lassabban haladt,
ide oda csavargott, nézegette a boltokat,

GANZ és TÁRSA,

vasöntő és gépgyár részvénytársaság

Budapesten.

Azon óriási előnyökkel szemben, melyekkel a nagyobb malmok bírnak, a kisebb malmokra nézve életkérdéssé vált már berendezésüket tökéletesíteni, a mi egy részt hengerek felállításával melyek kevesebb erővel sokkal jobb munkát végeznek és más részt jól szerkesztett turbinák felállításával elérhető a létező vízi erőt jobban kihasználják, mint a vízi kerekek.

Ezen különlegességeinken kívül ajánlunk villanyos világítási berendezésekre telepített gyárak és egész városok számára.

Tisztelettel:

GANZ és TÁRSA,
vasöntő és gépgyár részvénytársaság
Budán.

BOGYAI ZSIGMOND
1-6 sárospataki gőzhengermalom.

Sárospatak, 1887. május 16.

Tekintetes Ganz és társa uraknak

Budapesten.

A midőn számlája kiegyenlítéséül ide csatolom . . . egyuttal örömet adok megelégedésnek kifejezést, amennyiben a XXI. sz. hengerek úgy a közönséges őrlésnél, mint a pítlésnél a közönséget teljesen kielégíti olyannyira, hogy míg a köveken csak 10% őrlési díj, a hengereken pedig 12% vám vétetik, mind hengereken kíván őrölni. Attól tartok, hogy aratás után kevés lesz egy hengerek a vendégmalomban.

Kiváló tisztelettel:

Lg. Bogay Zsigmond s. k.

HABERL KÁROLY,
molnármeister, Au.

Saxen, december 12.

T. cz. Ganz és társa uraknak

Budapesten.

Nékem szállított darálószék felállításának alkalmával, mely semmi kívánni valót sem hagy, üzletem oly mérvet öltött, hogy kénytelen valék az Önöknek szánt pénzt az üzletbe befektetni. Ezen hengerek nagyon kevés vízerőt igényel s ép annyit állít elő, mint a francia kőjárat. őrlésnél kevés darálást, de annál több darát eredményezünk, úgy, hogy azon magam, mint a többi molnárak nagyon csodálkozunk.

Ennek következtében könnyen versenyezhetek a többi műmalmokkal. Kötelezve érzem magamat legszívesebben köszönetemet nyilvánítani, meg lévén győződve, hogy más czégnél aligha lehettem volna így kiszolgálva. Tisztelettel:

Karl Haberl s. k.

(4)

Uj vállalat.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy helyben a főpiacson, egészen az erdőig, Czegléd-utczán (a színház előtt) és a szent-anna utczai sétányon, egyszóval a város főforgalmi helyein

díszes hirdetési padokat

állítok fel, megjegyzem, hogy ezen padok a főváros hasonnemű mintáinál sokkal díszesebbek és czélszerűbb besztásuak.

A t. kereskedők, iparosok és általában a hirdető közönség ezen padokon évi mérsékelt díjak mellett, nálam bár mikor is megrendelést tehet.

Mivel a padok már a jövő héten megérkeznek és elhelyeztetnek, kérem minél előbbi szíves megbízásait iródban eszközölni, hogy azok már a felállítás alkalmával, midőn bizonyára ezen czélszerű és szép padoknak számos megnézői lesznek, mennél több hirdetéssel ellátva legyenek.

Tisztelettel

TURAI FARKAS

Miklós-utca, Czégyel-ház
a megyeházzal szemben.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint a helyi Főpiacson Czégyel féle 1904. sz. alatti házban

„KEGYELET”

temetkezési intézet

cím alatt a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

ujtemetkezési intézetet

nyitottam.

Előnyös összeköttetéscimnél fogva azon helyzetben vagyok, hogy a legszerényebbtől a legdiszesebb temetkezéseket,

legjutányosabb árakban

számítom.

A midőn új vállalatomra a n. é. közönség b. figyelmét és előforduló gyászok eseteknél kegyes pártolását tiszteletteljesen kérem, ígérem, miszerint fűtőrekvésem oda irányuland, hogy pontos és szolid eljárásom által a n. é. közönség b. bizalmát és pártfogását minden tekintetben kiérdemeljem.

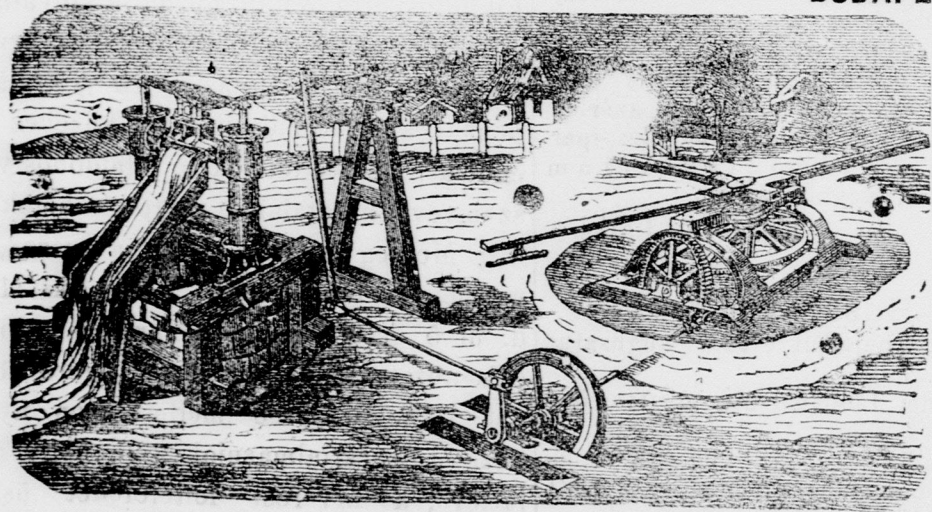
Teljes tisztelettel

Fischer János.

Alapítottatott 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten kitérnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Debreczen, 1887. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában Széchenyi-utca, SIMON-ház.

Hatvanutca-baromvásártéri közuti helyi vasut.

Meghívás

a debreczen nagyhatvanutca-baromvásártéri közuti helyi vasut részvénytársaság által

1887. évi szept. 11-én d. e. 10 órakor

a városház nagytanács-teremben tartandó

alakuló közgyűlésre.

Kelt Debreczenben, 1887. aug. 28-án.

Kovács József,
ideigl. jegyző.

Lengyel Imre,
ideigl. elnök.

Csőd alatti kiárulás.

A közadós Lewitter Győző debreczeni könyvkereskedő csődtömegéhez leltározott könyvek, papír és irókészerek az ideiglenes csődválasztmány s a csődbíróság határozata folytán f. é. szeptember hó 1-től kezdve, az üzleti helyiségben gyári áron alul kiárultatnak.

Dr. Magoss György
csődtömeg gondnok.

Hirdetés.

A H.-Vámos-Pécsi vasúti állomásnál Szeptember hó 4-én délután 4 óra 30 perczkor 1 gőzgéphez tartozó eséplő elfogárvezettni,

állomásvezetőség.

3107. tk.
1887.

III.

Árverési hirdetm. kivonat.

A h.-bűszörményi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy R á c z Bertalan végrehajtónak Szabó Julianna Biró Sándorné téglási lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a h.-bűszörményi kir. járásbíróság területén lévő és Téglás községben fekvő a téglási 18. sz. jvkben foglalt A + 18. hrsz. ingatlanra és tartozékaira az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi s. ept. hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Téglás községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Bűszörményben 1887. évi Junius hó 20-ik napján.

A h.-bűszörményi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Deák
kir. aijárbír.

Szerkesztőség és

Széchenyi-utca SIMON
kereskedésére

HIRDETÉS

előfizetési pénzek és a kiadások
valamint a lap szerkesztésének
minden közelemény

Bérméltelen levelek o
fogadtat

XIV. évf

Statiszt

(F.) A magyar statisztikus jogi jellegű bizgondtalanságot re távol áll attól, s z o r g o s gyűj állítása által a j tiáktól levonni ha idegen arra, hogy ján az eddigi hián j. vitani sietne. D meg nem adott, tényezők. Magyar ményei és viszony Mig más államok mutatás nem sok díg ahhoz képe adatok anyyi rovalósággal bonyol Mert anyyi nálu a vallás felekez mindegyiknek ki len juttatni. S b a legegyszerűbb licált tabellázást hogy a statisztik irodalommal tesz egyes termékek a merésére is száml

Nem akarunk mai célunktól n azért csak két f tásunk igazolási főváros kiváló st juk — a new-yo kai congressus e nőki széket fogl Károly, miniszte gos statisztikai jabban nagyszerű Magyarország statisztikájáról fi Oly munka

A „Debreczen

Serg

Írta: V

Képelet m Milyen bold Oroszországban, a lyet ő bir, a Fek gyónának romja, adni. — Ott mi Páris zajától és gyönyörködhetnéu né küli.

Már látta a felöltözve, úgy h ime ott futko, r a pári nőnek es van igazan falun.

Serge egész gondolt arra a vé gét élte, színei kö szor megsebeztek zsiat vad törzsek visszagondolt any és vallásos asszo zott szünet nélkü melachit olvasóját

Szeme elé j parasztnők eredet eszéoe jutott, hog kóborolt a környé szer anyja — éde nem jött haza, na kért küldött szer

Hát azok a atya a vén tábor díg hallgatta villo részleteit e harz ő hazája vitta ki Milyen mess Most ott n